

der ere forkomne eller gaaede tabte, hvilket der her ikke er Tale om. Det er ganske vist, som af flere ærede Talere hittret, at denne Fastsettelse i Loven af Prisen har fremkaldt høist forskjellige Betragtningmaader. Et æret Medlem tæt ved mig (Meergaard) har sagt, hvad der vistnok ogsaa er rigtigt, at, da der ikke let vilde kunne leveres Heste, som vare under 150 Rbd. værd, idet de da ikke kunde ventes at blive antagne, var det ligegyldigt, om man taxerede dem til 250 eller 200 Rbd., thi de vilde alligevel kun blive ansatte til 150 Rbd., men det forekommer mig dog høist besynderligt at sige til Taxationskommissionerne: I skulle naturligviis taxere Hestene efter deres Værdi, men I maae dog ikke taxere den over 150 Rbd. Denne Banffelighed har naturligviis staaet for ikke saa Taxationskommissioner, som ikke have kunnet begribe, hvorledes de skulde løse den Fordring, som var stillet til dem, og de ere da komne til den Fremgangsmaade, som er nævnt af det ærede Medlem, og som ogsaa, efter hvad der er mig bekjendt, er bleven brugt. De have meent, at disse 150 Rbd. maatte udgjøre enten Halvdelen eller Trefemtedelen eller noget lignende af de bedste Hestes Værdi, og da de nu ikke kunde ansætte Værdien høiere end til 150 Rbd., have de taxeret Hestene til, hvad de virkelig vare værd, og derpaa reduceret i samme Forhold. Desværre vil det nu ikke være muligt ved ofentlig Kontrol at konstaterer, hvad Værdien vilde være af de Heste, der ere leverede, thi de ere ikke mere tilstede, ligesaa lidt som Taxationskommissionerne. Der vil altsaa ikke blive Andet tilbage end at indhente de Meddelelser, man igjennem Kommunerne kan faae om, hvad de have givet for Hestene, og man kan være temmelig overbevist om, at de ikke have givet Mere end høist fornødent. Dernæst anseer jeg det for den korrekteste Maade, hvorpaa denne i det Hele ikke meget heldige Sag kan rettes, at man godtgjør Udgifterne af Kongerigets Finantser, og lader Spørgsmaalet om Krigsstat, naar det senere kommer for, være ubørt deraf; men skulde vi, hvad desværre vel neppe vil skee, kunne blive frie for Krigsstat, saa indrømmer jeg, at det, hvorom her er Spørgsmaal, er for lidet til derfor at sætte hele dette Up-

parat i Gang. — Jeg kommer herved til at tænke paa nogle Udtryk, der findes i den foreløbige Lov, men jeg maa tilstaae, at jeg ikke rigtig seer Nødvendigheden af, at de staae der. I § 5 siges der nemlig: „Saasnart en fremstillet Hest af Kommissionen er erklæret for antagen, bliver den Krigsbestyrrelsens Eiendom.“ Det vil altsaa med andre Ord sige, at naar Krigen eller Krigsberebthabet er forbi, ville samtlige disse Heste blive solgte for Krigsbestyrrelsens Regning, og Beløbet brugt til at dække andre Udgifter med, eller i alt Fald komme Monarkiet tilgode. Loven er imidlertid overstrevet: „Foreløbig Lov om Udbredelse fra Kongeriget af Heste til Brug for Hæren“, og den Lov, ifølge hvilken denne foreløbige Lov er bleven givet, nemlig den, der under samme Dato som hin er udkommen for Monarkiet, har heller ikke bemyndiget til Andet, end til at udskrive Heste til Brug for Hæren; men det forekommer mig, at dette ikke er ganske det samme, som at Hestene skulle blive Krigsbestyrrelsens Eiendom. Forfaavidt man derfor maatte finde, at der ikke var nogen særlig Opfordring til at fremkomme med en Krigsstat, skjønner jeg ikke rettere, end at de Heste, naar Krigen er forbi, der ere i Behold, maatte kunne sælges, og Beløbet fordeles mellem Anterne, — thi det er jo disse, der have leveret dem — i Forhold til Hartkornet. Derved vilde ganske vist opstaae noget Tab, men det maatte Hartkornet da finde sig i at bære som en extraordinær Krigsstat. Min Mening er derfor den, at der af Kongerigets Finantser bør gives Erstatning for Hestene.

Ischering: Jeg troer, at den ærede fjerde Taler ikke vel har overveiet det Forslag, at Hestene, efterat have været brugte, skulde vende tilbage for at sælges, og at Beløbet da skulde gives i Erstatning til de forskjellige Distrikter, thi naar man lægger Mærke til, at Udskrivningen, som den er kommen til Landsdelene fra Monarkiet, fordeler Byrderne efter Forholdstallet, vil man indsee, at man ikke kan give Hestene tilbage til de forskjellige Egne, idet man ikke kan give dem tilbage efter Forholdstallet. Her har altsaa fundet en Udskrivning Sted for Monarkiet af Heste, som